

Udvalget; det vedrører ligeledes Livrente- og Livsforstfkringsanstalten i Anledning af de Arbejder, jeg nylig tillod mig at nævne. De Herrer ville see, at der i Betænkningen er aftrykt en Skrivelse, som viser, hvor vidt man allerede er fremskreden med Hensyn til Dpgjørelsen af Anstaltens Status. Vi have flere Gange tidligere havt Veilighed til her i Rigsdagen at drøfte denne Sag, og Folkethinget har da udtalt sig for, at en saadan Dpgjørelse var af stor Vigtighed og burde fremmes saa meget som muligt. Det er meget vidtløstige Arbejder, der i denne Anledning have maattet foretages, og de ere fremmede saa vidt, som det vil sees af den medfulgte Skrivelse. Af den dert givne Fremstilling vil det sees, at Resultatet, forsaavidt man hidtil har kunnet danne sig en Mening, er nogenlunde beroligende med Hensyn til Anstaltens Status; men den er dog ikke saa beroligende, at man jo maa ønske, at Dpgjørelserne komme til at foreligge med Fuldstændighed. Dette vil kunne naaes til næste Aar, men dog kun ved Hjælp af forøgede Arbejdskræfter, og det er til Schvælsken heraf, at der er gjort Forslag under Nr. 52. Udvalget har troet i denne Sag gaanske at kunne slutte sig til Finantsministeren. — Under Nr. 56 er der af Finantsministeren foreslaaet en lille Udbring med Hensyn til Understøttelserne til de Bestillingsmænd, der have været ansatte i Hectugdømmet Slesvig, for at man i Tilfælde af, at en Enke efter en saadan Bestillingsmand skulde døe, kan give en lille Understøttelse til de efterladte forældreløse Børn. Dette er Noget, vi hidtil altid have gjort, og Udvalget har ikke fundet, at der kunde være nogen Betænkning ved at indrømme Finantsministeren denne Bemyndigelse, hvorfor det har tiltraadt hans Forslag under Nr. 56. — Hvad §§ 14—17 angaaer, vil det sees, at Udvalget med Hensyn til Rigsdagen kun har gjort den formelle Indstilling, at Anmærningen om en Pension til en forhenværende Bestillingsmand i Rigsdagens Bureau ikke behøver at gjentages i hver Finantslov. Det er selvfølgelig underforstaaet, at en saadan Bemyndigelse aarlig gjentages, og desuden er der en Paragraph i Finantsloven, der særlig udtaler dette.

— Med Hensyn til Statsraadet har et Mindretal stillet et Forslag, som Fleertallet ikke har kunnet tiltræde, og som jeg skal udsætte at udtale mig om, indtil Mindretallet har begrundet det. — Med Hensyn til § 16 vil der findes en Indstilling til Indtægtsfiden om de 10 Millioner, der skulle stryges af Statsgjælden. Det var ikke her Stedet at fremsætte Forslaget, men det vil komme frem under § 3, hvorover Betænkningen nu er omdeelt.

Schjöring: Jeg skal tillade mig nogle faa Bemærkninger med Hensyn til Forslaget under Nr. 2 vedkommende § 15. Da Rigsdagen i denne Samling er stærkt beskæftiget med at fastsætte Embedernes Antal og Lønninger, og da det er erkendt, at de fornødne Bestemmelser med Hensyn til de Embeder, der ikke ere optagne i nogen Lønningslov, maaetages ved Finantsloven, har Mindretallet troet, at der med Hensyn til Embedet som Statssecretair, hvilket ikke egner sig til at optages i nogen Lønningslov, var Anledning til at tage et saadant Forbehold som det, der er udtrykt i Forslaget under Nr. 2. Her er ikke Tale om nu at tage nogen endelig Bestemmelse med Hensyn til dette Embede, i saa Fald maatte Forslaget være gaaet ud paa at tilføie som en Anmærkning: „Embedet bortfalder ved Vacance;“ men her er kun Tale om at tage et Forbehold, hvorved man opnaaer Sikkerhed for, at Embedet ikke besættes ved indtrædende Vacance uden efter Aftale med Rigsdagen. Efterat dette Embede har bestaaet i en lang Række af Aar, kan der nemlig ikke være Tvivl om, at enhver Regjering maatte, naar Vacance indtraadte, ansee sig for berettiget til uden videre at besætte det paany; men hvis et saadant Forbehold optages i Finantsloven, kan dette ikke skee, idet der da i Kraft af de almindelige Forskrifter i Finantslovens § 28 vil være en Hindring tilstede derfor i ethvert følgende Finantsaar. Den Lønning, som er tillagt dette Embede, er efter § 15, naar den midlertidige Lønningsforbedring tages med, i Alt 2,816 Rd., men Mindretallet troer, at der her bør kunne være Tale om en Besparelse, hvortil det kan være af Vigtighed for Rigsdagen at holde